

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912210150
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5912210150.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľov: v rade 1/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, R. - D., v rade 2/ Mgr. W. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XXX/X, A., v rade 3/ MUDr. A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XXX/X, A. (právni nástupcovia pôvodného navrhovateľa mjr. Mgr. W. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX), všetci traja právne zastúpení FP LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ružomerská 6, IČO: 47 231 599, konajúca konateľom Mgr. Ferdinand Pethö, advokát, proti odporcovi: Ústav na výkon trestu odňatia slobody, so sídlom Dončova 6, Ružomberok, o zaplatenie 585 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľov v rade 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 2C/162/2012-233 zo dňa 7. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľov v celom rozsahu a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodný navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi nárok na náhradu ukradnutej finančnej hotovosti vo výške 564,30 Eur a nárok na náhradu za hodnotu peňaženky vo výške 20,70 Eur. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno a riadne hodnoverným spôsobom nepreukázali, že ich právny predchodca mal vo svojej kancelárii v stole odloženú peňaženku, v ktorej sa mala nachádzať suma vo výške 564,30 Eur. Ohľadne tejto skutočnosti nepredložili žiaden dôkaz a zostala len v rovine tvrdení zo strany pôvodného navrhovateľa. Skutočnosť, že odporca sa dopustil nezákonného konania jeho rozkazom zo dňa 07.04.2008, ktorým bol pôvodný navrhovateľ dočasne pozbavený výkonu štátnej služby od 07.01.2008 12:00 hod., sama o sebe neznamená tú skutočnosť, že odporca zodpovedá za stratu jeho peňaženky s uvedenou finančnou hotovosťou. Bolo na strane navrhovateľov, aby súdu riadne a hodnoverným spôsobom preukázali, že v skutočnosti ich právny predchodca mal v uvedený deň vo svojom stolíku peňaženku s uvedenou finančnou sumou. Z úradného záznamu Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže - inšpekcia generálneho riaditeľstva bolo preukázané, že pôvodný navrhovateľ sa mohol už dňa 09.04.2008 (t. j. dva dni potom, čo mu bol doručený rozkaz riaditeľa ústavu) dostať do tohto ústavu a zobrať si zo svojej kancelárie svoje osobné veci, napriek tejto možnosti tak neurobil. Zo záznamov komisie, ktorú zriadil riaditeľ tohto ústavu z vykonanej kontroly zo dňa 14.04.2008 a 16.04.2008 bolo preukázané, že pôvodný navrhovateľ sa dostavil do ústavu až dňa 14.04.2008, pričom v tento deň tejto komisii oznámil po príchode do svojej kancelárie a po prezretí si svojich vecí v písacom stole, že v hornej zásuvke stola mal uloženú peňaženku s obnosom na nákup pneumatík vo výške 17.000,- Sk, ktorú nemohol nájsť. Po tomto bol zástupcom riaditeľa pre veci ekonomické vyzvaný, aby otvoril zapečatené skrine, pričom na túto výzvu reagoval tak, že nemá kľúče od skriniek u seba a že

príde až na druhý deň s kľúčmi. Do ústavu sa dostavil až dňa 16.04.2008, kedy odomkol aj zapečatené skrinky. Z uvedeného nasvedčuje, že už dňa 09.04.2008 mal možnosť si zobrať svoje osobné veci. Pôvodný navrhovateľ ohlásil stratu peňaženky až 7 dní potom, čo mu bol doručený rozkaz riaditeľa zo dňa 07.04.2008 o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby. Z dokazovania bolo preukázané, že aj keď odporca ako služobný úrad porušil svoje povinnosti, porušením týchto povinností nebola spôsobená škoda pôvodnému navrhovateľovi, nakoľko hodnoverne nepreukázal, že by mal v peňaženke vo svojom stole finančnú hotovosť vo výške 17.000,- Sk. Krajským súdom v Bratislave rozsudkom sp. zn. 3S/131/2008-29 zo dňa 26.01.2010 bola konštatovaná nezákonnosť rozhodnutí riaditeľa ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku, ako aj Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže, avšak táto nezákonnosť nespôsobila škodu. Odporca v konaní preukázal, že na pracovisku existovalo miesto, kde si mohol pôvodný navrhovateľ uložiť svoje veci, a to uzamykateľné miesto, čo vyplýva aj zo záznamov z vykonanej kontroly. Vzhľadom na konštatované zamietol aj návrh navrhovateľov, aby súd zabezpečil do spisu vnútorné predpisy odporcu, ktoré upravujú zaobchádzanie príslušníkov s osobnými vecami počas služby, ako aj zaobchádzanie a postupy v prípade, keď je príslušník zboru väzenskej a justičnej stráže postavený mimo službu. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď plný úspech vo veci mal odporca a tento si trovy konania neuplatnil.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podali odvolanie navrhovateľa v rade 1/ až 3/. Poukázali na vyšetrovací spis OR PZ Ružomberok, ČVS:ORP-193/JP-Rk-2008, ktorý sa týkal vyšetrovania trestného činu krádeže začatého na podklade oznámenia pôvodného navrhovateľa. Na základe dôkazov bolo vydané uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 14.07.2008, z ktorého jednoznačne vyplýva, že trestné stíhanie pre skutok krádeže sa prerušuje, lebo sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Z výroku tohto uznesenia jednoznačne vyplýva, že skutok, t.j. krádež peňaženky s peňažnou hotovosťou sa stal. Uznesenie vyšetrovateľa PZ o začatí trestného stíhania, ako aj o prerušení trestného stíhania, je nutné považovať za verejnú listinu. Ak by počas vykonaného vyšetrovania bol orgán činný v trestnom konaní zistil okolnosti, ktoré by boli vylučovali spáchanie skutku, resp. by boli čo i len poskytli akékoľvek dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok stal, bol by vyšetrovateľ PZ musel postupovať v zmysle § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a musel by konanie zastaviť. Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin. Je pozoruhodné, že zatiaľ čo OČTK mali za jednoznačne preukázané, že peňaženka v stole bola aj s hotovosťou 17.000,- Sk, súd v občianskoprávnom konaní spochybnil aj túto v trestnom konaní preukázanú a zistenú skutočnosť. Je zarážajúce tvrdenie súdu, že existencia peňaženky a jej zanechanie na pracovisku je len v rovine tvrdení navrhovateľa, keď aké iné dôkazy by súd očakával na preukázanie tejto skutočnosti. Jediný dôkaz získateľný výsluchom pôvodného navrhovateľa nebolo možné vykonať, nakoľko tento počas konania zomrel. Ďalšími dôkazmi sú dôkazy nepriame a z dosluchu, ako napríklad dôkazy výsluchom svedka - právnych nástupcov navrhovateľa a potvrdenie z predajne o objednaní pneumatík, ktoré však vo vzájomných súvislostiach dostatočne preukazujú dôvod, prečo mal pôvodný navrhovateľ v daný deň ním označenú hotovosť pri sebe a teda potvrdzujú i samotnú skutočnosť, že tieto mal pri sebe, keď prišiel do práce. Pôvodný navrhovateľ ani jeho právni nástupcovia nikdy netvrdili, že by tento mal v peňaženke aj osobné doklady. Tvrdenie súdu, že mu 7 dní nechýbali osobné doklady, sú podsunuté odporcom bez podloženia akýchkoľvek relevantných dôkazov. Odôvodnenie, že u odporcu existovali miesta určené na odkladanie osobných vecí, tieto závery súd opiera výlučne o ničím nepreukázané a nepotvrdené tvrdenia odporcu. Tvrdenie, že uvedené mal preukázané fotodokumentáciou, z ktorej možno vyvodiť existenciu uzamykateľných skriniek neobstojí. Ak by bol zabezpečený interný predpis o ukladaní osobných vecí príslušníkov ZVJS, bolo by preukázané, či príslušníci mali zriadené miesto na ukladanie osobných vecí. Existenciu interných predpisov však súd nemal za potrebné skúmať. Rovnako je účelové tvrdenie, že ich právny predchodca si mohol uložiť veci do skriniek pri vchode. Tieto sú určené na odkladanie osobných vecí návštev, príslušníkov a nachádzajú sa na návštevnej - čakacej miestnosti, zvyčajne mobilné telefóny. Tvrdenie, že ich právny predchodca si mohol vziať peňaženku už dňa 09.04.2008 je zavádzajúce. Podľa vydaného rozkazu riaditeľa sa mohol pôvodný navrhovateľ pohybovať od brány ústavu len v nepretržitom sprievode služby z ochrany, a to len za účelom úkonov kontrolnej skupiny inšpekcie GR ZVJS. Osobám mimo služobného pomeru nie je umožnené voľne sa pohybovať v priestoroch ústavu. Skutočnosť, že ich právny predchodca sa údajne nedopytoval na vstup do svojej kancelárie dňa 09.04.2008, má byť preukázaná iba z úradného záznamu, ktorý však nebol spísaný v jeho prítomnosti a jeho hodnovernosť nebola potvrdená podpisom pôvodného navrhovateľa. Navrhovateľka v rade 1/ poukázala okrem iného i nato, že súd mal využiť dôkazy vykonané v trestnom konaní a zároveň tieto podrobiť hodnoteniu. V takom prípade by sa

súd bol musel zaoberať napríklad svedeckou výpoveďou Mgr. G. T., z ktorej vyplýva, že tento mal v neprítomnosti ich právneho predchodcu voľný prístup k veciam uloženým v stole a dokonca otváral aj zásuvku, v ktorej bola peňaženka, avšak bez toho, že by bol niekto prítomný. Obsah stola nebol spísaný a zabezpečený pred neoprávnenou manipuláciou, čo bola jednoznačne povinnosť odporcu. Odporca tak zanedbal elementárnu starostlivosť, ktorú je možné od neho očakávať vzhľadom na režim inak u odporcu predpísaný. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a preto navrhujú zabezpečiť dôkaz z interných predpisov odporcu vzťahujúci sa na postup pri ukladaní osobných vecí, ako aj postup pre zabezpečenie pracoviska pri postavení príslušníka ZVJS mimo služby. Vzhľadom na uvedené navrhujú napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu. Zároveň si uplatnili trovy odvolacieho konania.

Odporca k odvolaniu navrhovateľov uviedol, že sa plne stotožňuje s rozsudkom okresného súdu v odôvodnení a uvedené rozhodnutie považuje za plne zákonné a opodstatnené. V súvislosti s tým navrhuje predmetné odvolanie zamietnuť ako neodôvodnené.

Krajský súd Žilina ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd v danej veci, na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav a skutkové okolnosti správne vyhodnotil pokiaľ ide o neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľov o tom, že ich právny predchodca mal vo svojej kancelárii v stole odloženú peňaženku s finančnou hotovosťou 564,30 Eur. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa plne stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne aj odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti.

Právnomu predchodcovi navrhovateľov bol dňa 07.04.2008 doručený personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, ktorým bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby od 07.04.2008 12:00 hod. Po doručení tohto rozkazu mal možnosť v sprievode pplk. Ing. E. G. vziať si všetky osobné veci z kancelárie, a teda aj peňaženku s finančnou hotovosťou. Na pracovisko sa dostavil opäť dňa 09.04.2008 o 07.30 hod. kedy mal tiež možnosť požiadať o prevzatie si danej peňaženky, avšak uvedené neučinil a do 13:00 hod. v uvedený deň sa mal vyjadriť k siedmim otázkam predloženým kontrolnou skupinou inšpekcie GR ZVJS. Tento príkaz nesplnil a opätovne sa dostavil k zamestnávateľovi až dňa 14.04.2008, kedy oznámil komisii po príchode do svojej kancelárie a po prezretí si svojich vecí v písacom stole, že v hornej zásuvke stola mal uloženú peňaženku s obnosom na nákup pneumatík 564,30 Eur. Uvedené však zostalo len v rovine tvrdenia právneho predchodcu navrhovateľov a žiadnym iným spôsobom nepreukázal, že skutočne v zásuvke písacieho stola ponechal svoju peňaženku s finančnou hotovosťou 564,30 Eur. Z potvrdenia spoločnosti ALFA TYRE s.r.o., prevádzka Ružomberok vyplýva, že právny predchodca navrhovateľov dňa 03.04.2008 si v ich spoločnosti objednal 4 ks pneumatík + 4 kusy AL disky + príslušenstvo, pričom vyčíslená cena bola na sumu 15.016,- Sk s DPH a zo zákazkového listu zo dňa 18.04.2008 vyplýva, že tieto skutočne boli dodané a podľa pokladničného dokladu vyplatené v celkovej hodnote 15.991,- Sk. Uvedené potvrdenie však ešte nepreukazuje, že skutočne právny predchodca navrhovateľov istinu 17.000,- Sk dňa 8.4.2008 mal na svojom pracovisku v zásuvke písacieho stola.

K odvolacej námietke, že súd je viazaný uznesením OR PZ ČVS:ORP-193/JP-Rk-2008 zo dňa 14.07.2008, z ktorého jednoznačne vyplýva, že trestné stíhanie pre skutok krádeže sa prerušuje, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce konať trestné stíhanie voči určitej osobe a z výroku tohto uznesenia jednoznačne vyplýva, že skutok, t. j. krádež peňaženky s peňažnou hotovosťou sa stal, odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ust. § 135 ods. 1 veta tretia O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ Ružomberok, ČVS:ORP-193/JP-Rk-2008 vyplýva, že uznesením zo dňa 28.04.2008 začal vyšetrovateľ trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona, a to na základe trestného oznámenia mjr. Mgr. W. D. zo dňa

14.04.2008 (právny predchodca navrhovateľov). V skutku sa opisuje, že menovaný mal v zásuvke stola dňa 07.04.2008 z dôvodu časovej tiesne a fyzického vypätia zabudnúť v zásuvke stola peňaženku s obsahom 17.000,- Sk, ktorú mal pripravenú na zaplatenie objednávky štyroch pneumatík s diskami v pneuservise ALFA TYRE Ružomberok. Okresný prokurátor uznesením zo dňa 16.05.2008 nariadil vo veci vykonať vyšetrovanie. Vyšetrovateľ uznesením zo dňa 14.07.2008 podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku prerušil dané trestné stíhanie, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Začatie trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku je inštitút, ktorý oddeľuje prvú fázu prípravného konania, ktorým je postup pred začatím trestného stíhania od druhej fázy, ktorým je už vyšetrovanie. V tejto druhej fáze prípravného konania sa vyšetruje skutok, trestný čin pre ktorý sa trestné stíhanie vedie. Vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania sa začína vyšetrovanie a po jeho skončení nasleduje rozhodnutie vo veci, a to: návrh na podanie obžaloby alebo zastavenie trestného stíhania. Uznesenie o začatí trestného stíhania je zároveň začiatkom trestného stíhania, ktoré je úsekom trestného konania od začatia trestného stíhania až do právoplatného rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej. Pri začatí trestného stíhania stačí všeobecné konštatovanie, že sa skutok stal (dôvodné podozrenie), avšak v konečnom rozhodnutí vo veci samej po skončení vyšetrovania musí byť nepochybne preukázané, že sa skutok stal. Podľa § 199 Trestného poriadku vyšetrovateľ začne trestné stíhanie, ak je dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, a to bez meškania, najneskôr do 30 dní od podania trestného oznámenia. Začatie trestného stíhania je podmienkou na obstarávanie a vykonávanie dôkazov. V uznesení o začatí trestného stíhania sa skutok opíše na základe údajov získaných z obsahu trestného oznámenia, výsluchu oznamovateľa, prípadne písomných podkladov. Pri prerušení konania podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku ide o rozhodnutie (dočasnej) predbežnej povahy, nakoľko vec nie je vybavená konečným spôsobom. Po prerušení vyšetrovateľ alebo prokurátor sú povinní skúmať, či dôvody prerušenia trestného stíhania trvajú. Ak tieto pominú, vydajú uznesenie o pokračovaní v konaní.

Vychádzajúc z vyššie konštatovaného súd nie je viazaný uznesením o začatí trestného stíhania a uznesením o prerušení tohto trestného stíhania v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p., nakoľko vo veci nebolo vydané konečné právoplatné rozhodnutie vo veci samej. Vyšetrovateľ neskončil vyšetrovanie vo veci v zmysle ust. § 208 a 209 Trestného poriadku. Nakoľko nebolo ukončené vyšetrovanie, nemohol vyšetrovateľ ani postupovať v zmysle ust. § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a konanie zastaviť z dôvodu, že je nepochybné, že sa skutok nestal. Iba v prípade, že bola vec dostatočne objasnená v rozsahu nevyhnutnom na takéto rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), teda bez akýchkoľvek pochybností by bolo zistené, že sa skutok nestal, môže postupovať vyšetrovateľ v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

Nakoľko odvolacie námietky navrhovateľov boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p., aplikujúc ust. 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal v konaní plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V predmetnom odvolacom konaní mal plný úspech odporca, avšak tento si v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil náhradu trov konania, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustné odvolanie.